

Omtaler og anmeldelser - Synne Sanden

"Synne Sanden, campens deltakerprofil, utnyttet sin halvtime til fulle. Med en stemme som overgår de fleste, fylte hun hele plassen på Moldjord, og vel så det. I tillegg har hun et kroppsspråk, en innlevelse og en mimikk som gir henne en unik utstråling på scenen. Tolkningen udødelige "Jolene" er verd en omtale i seg selv, for den kommer til å gi gjenlyd i Beiarn i uminnelige tider. Synne viser at hun har en stemme som takler i alt fra det sarte til det kraftige og mektige, og stemmen funker i alle registre. På scenen hadde Synne fått med seg Pål Moddi Knutsen, Mathias Eick og Lars Hornrveth fra Jaga Jazzist. I tillegg bidro Paolo Vinaccia med trillebårpilling. Det ble en helt magisk opplevelse og det er ingen tvil om at Synne kan nå så langt hun vil på jazzhimmelen, dersom hun selv ønsker det."

Fra anmeldelse i Saltenposten av Laksehailjkonserteren på The Groove Valley jazzcamp 2010.

Synne fremførte personlige tekster med skråsikkert blikk og en svært moden stemme for alderen, med både dybde og variasjon. Samspilt og variert formidlet hun låtene om medmenneskelige forhold, barndom, avstand og press, både melankoli og livsglede. Synne Sanden og hennes band var et rått, upolert, ungt og noe mer rocka alternativ til de mange eldre jazzbandene som har entret denne scenen i løpet av årets festival. - Laagendalsposten.no.

"På Myspace skriver vokalist/komponist Synne Sanden at hun har etablert et band "consisting of four fine young gentlemen." Settet hun gjorde på Oslo Jazzfestival onsdag viste at dette ikke er noen overdrivelse. Det er både oppløftende og forfriskende for et par gamlis-ører å høre ny musikk som på samme tid er så fokusert, så frisk og så samspilt som dette. Synne Sanden er 19 og virker like moden som Joni Mitchell var da hun på samme alder skrev den brå-kloke klassikeren Both Sides Now. Forøvrig ingen sammenligning. Skulle jeg sammenligne Sanden med noen måtte det snarere bli Bjørk. Men la nå det ligge. For Sanden er på full fart mot sitt eget. Og hennes eget består av livsnære sanger som er "grundige" uten å bli pedantiske. Her ligger, i denne anmelders ører, noe av det unge mesterverket i dette bandet. Det arrangerte preget kontrasteres av "løsere" elementer, noen doser gitarstøy og en dæsj fritonalitet, litt rock og en tre desiliter improvisasjon gjort med følsomme hender. Det hele blir til en salig enhet som mer enn oppfyller festivalens ønske om å presentere ung jazz med stort potensial." - Ballade.no, Oslo jazzfestival.

Seilene var kanskje overflødige, for det falt aldri en dråpe fra himmelen, men det falt flere fra publikums øyekroker. For Synne er åpen, ekte og ærlig, og hun treffer oss rett i hjertet. Når vi tror at det ikke er mulig å åpne seg mer, gir hun oss likevel enda litt til. "The fragile girl be free" synger hun, og fremstår akkurat slik, der hun står barføtt i en liten hvit blonde-kjole; både sårbar og fri, men samtidig viser hun at hun står støtt og trygt både musikalsk og som seg selv. For hun er også en ung dame som vet hvor hun vil, og i fem år har hun drømt om å spille på nøyaktig denne scenen under denne festivalen. Hun forteller om hvordan hun den gang opplevde Mathias Eicks trompetspill, og ble så rørt at hun måtte løpe ut på do for ikke å avsløre for alle at hun gråt så hun hulket. Når hun introduserer ham for publikum, og understreker hvor stort det er for henne å spille sammen med ham her, lover hun at hun skal prøve å la være å gråte denne gangen, i hvert fall ikke hulke. Det er kanskje lett for henne å love, men ikke like lett for publikum, for hun har rett i at deres uttrykk passer sammen, at de begge har denne vare nerven i sin musikk. Dette "it" som treffer blink i oss. Etter siste låt gir et begeistret og rørt publikum stående ovasjoner og trampeklapp. "Betyr det at dere ønsker ekstranummer?" spør Synne sjenert, før hun gir oss nettopp det. Hun synger "Sometimes I feel like a motherless child", og det føles som hun gråter musikk, denne gangen med hulk, og det er vidunderlig vakkert og hjerteskjærende på samme tid. - Canal Street.no/nyheter

"Bakgården i Arendal var fylt til siste plass av et forventningsfullt, lydhørt og jazzinteressert publikum, som fikk høre unge Synne gi sitt ytterste sammen med eget band, og med trompetisten Mathias Ek som gjesteartist. La det være sagt; de omkring 170 tilhørerne gikk så visst ikke skuffet hjem. Synne leverte sammen med musikerne en fargesprakende fest-konsert til 20 i stil! For ikke lenge siden fikk Synne opplevde et annet stort ønske, nemlig å få spille sammen med trompetisten Mathias Eick, en musiker som bidro til at konserten ble helt fullkommen. Men selv uten han, hadde det blitt en utrolig konsert, la nå det være sagt. Applausen ville ingen ende ta, det var stående ovasjoner og det måtte ekstranummer til. Publikum ville ha mer, mye mer, men det tar på å stå på scenen i langt over én time. Etter konserten vanket det blomster, klemmer og mange godord om en lovende ung artist." - Ta.no

Dette beskjedne unge sangtalentet fra Telemark har uten tvil en unik sangfugl i sitt bryst. Kongsberg og forøvrig alle landets nattergaler må vurdere å studere Synnes sangteknikk. Hennes vokale klang og stemmeprakt er helt i en egen klasse. Synnes utstråling er også noe for seg. På scenen er hun så altoppslukende at de grønne bladene på trærne rundt Festivalgaten på Kongsberg blekner. Det er lenge siden jeg har hørt og fått oppleve et supertalent. Hennes nedtonede attitude og visuelle uttrykk blir fra første tone som et kraftig smell fra tyve F16 fly som letter fra Bodø Flystasjon. Det er bare en ting festivalsjefer bør gjøre i 2011, få Synne Sanden til å signere raskt før ikke-norske musikk festivaler får kloa i henne - Jazzblogg.no

For booking ta kontakt med Rune Paulsen i IntraAct Productions på mobil 416 46 189 eller intraactp@signalbox.no